

*Ad § 15.13.15. Frivilligt socialt arbejde.**Spørgsmål 3:*

Tilskuddene til frivilligt socialt arbejde søges i forhold til indeværende år nedsat med ca. en fjerdedel.

Hvad er den socialpolitiske baggrund herfor?

Svar:

Ved ÆF til FFL 91 forhøjedes tilskuddet over denne konto med 10 mill. kr. til i alt 41,4 mill. kr. Ved ændringsforslagets vedtagelse blev der imidlertid ikke taget politisk stilling til forhøjelsens mulige videreførelse i budgetoverslagsårene. Nærværende forslag til bevilling på finansloven for 1992 er derfor stillet ud fra den hidtidige bevillingsforudsætning på FL 91 om beløbets størrelse i 1992.

*Ad § 15.42.01. Uddannelse m.v.**Spørgsmål 4:*

Hvad er baggrunden for fejlbudgetteringen af denne konto i 1991? Har kommunerne været mindre effektive med hensyn til anvendelse af reglerne end forventet?

Svar:

Statens udgifter til revalideringsydelse i 1991 blev på finansloven for 1991 skønnet til 1.177 mill. kr. Ved udarbejdelsen af finanslovsforslaget for 1992 blev statens udgifter til revalideringsydelse i 1991 skønnet til ca. 1.082 mill. kr. På baggrund af kommunernes forskudsansmeldelser af udgifterne i 1991 og restafregningen for 1990 skønnes statens udgifter til revalideringsydelse i 1991 nu kun at blive ca. 658 mill. kr. i 1991, hvilket er 519 mill. kr. mindre end skønnet på finansloven for 1991.

Mindreudgiften til revalideringsydelse i 1991 skyldes, at antallet af modtagere af revalideringsydelse og udgiften pr. modtager nu skønnes at blive betydeligt mindre end skønnet på finansloven for 1991.

Antallet af helårsmodtagere af revalideringsydelse skønnes nu at være omkring 7.000 mindre i 1991 end skønnet på finansloven for 1991, hvilket svarer til et fald på omkring en tredjedel.

Det nye skøn over antallet af modtagere af revalideringsydelse må ses på baggrund af den hidtidige praksis i kommunerne med hensyn til den nye lov om revalideringsydelse efter bistandslovens § 43, som trådte i kraft 1. oktober 1990. Kommunerne har i en vis udstrækning strammet betingelser for tilkendelse af revalideringsydelse efter § 43 i forhold til tilkendelse af uddannelseshjælp efter den gamle § 42, hvilket bl.a. må ses i lyset af kravet om en egentlig erhvervsplan. Kommunerne har sandsynligvis også i forbindelse med den nye lovgivning været mere forsigtige med at tildele den faste revalideringsydelse.

Endvidere er der en tendens til, at kommunerne i større omfang end hidtil antaget benytter forrevalidering, hvor personerne modtager enten kontanthjælp efter § 37 eller f.eks. sygedagpenge. En del af faldet i antallet af modtagere af revalideringsydelse modsvares således af dels en stigning i antallet af familier med forbigående hjælp efter § 37 og dels i antallet af personer, der får forlænget sygedagpengene ud over varighedsgrænsen på et år.

Dertil kommer en stigning i antallet af modtagere af vederlag til optræning eller oplæring på det almindelige arbejdsmarked efter § 43, stk. 8, (jf. finanslovens konto 15.42.03. Vederlag til optræning, arbejdsmaskiner, værktøj samt selvstændig virksomhed). Denne stigning kan også have medført en mindre nedgang i antallet af modtagere af revalideringsydelse.

Faldet i antallet af modtagere af revalideringsydelse efter § 43 i forhold til antallet af modtagere af uddannelseshjælp efter § 42 behøver ikke udelukkende at være udtryk for, at den reelle revalideringsindsats i kommunerne nu er mindre end før. Det kan også være udtryk for, at nogle klienter tidligere modtog uddannelseshjælp efter § 42, uden at der var tale om en egentlig revalidering i § 43-forstand. En større anvendelse af forrevalidering er heller ikke nødvendigvis udtryk for en ned-